

VETLLA PASQUAL
Catedral de Menorca 20 d'abril de 2019

En aquesta nit santa ressona en tota l'Església el missatge de la Pasqua: Jesucrist és viu! Sí. Jesucrist no és un il·lustre personatge del passat; Jesús de Natzaret viu per sempre. No hem de cercar entre els morts aquell que viu.

Viu i ens omple amb la seva llum

Això vol dir que podem estimar-lo i ser estimats per Ell; podem tenir-lo com amic i mantenir una relació personal amb Ell. Escriu el Papa als joves: *"El que ens omple amb la seva gràcia, el que ens allibera, el que ens transforma, el que ens sana i ens consola és algú que viu. És Crist ressuscitat, ple de vitalitat sobrenatural, vestit d'infinita llum"* (CV 124). Crist viu i ens il·lumina amb la seva immensa llum. Això és el que hem expressat de manera simbòlica al començament d'aquesta celebració, quan hem encès les nostres petites candeles del ciri, que simbolitza el Crist ressuscitat, llum i esperança per a la nostra vida i per al món. La llum de Crist omple de sentit cada instant de la nostra vida, també quan es fa present en la vida el mal, el fracàs o el dolor. Tota la vida de l'home és il·luminada per Crist ressuscitat. En sortir del sepulcre, proclamava el pregó de Pasqua-, Crist *"brilla serè per al llinatge humà i viu i regna pels segles"*.

Units a Crist ressuscitat pel baptisme

Això és el que heu descobert els nou catecúmens que heu demanat ser iniciats en la fe. Cadascú de vosaltres teniu històries molt diferents però tots en un moment de les vostres vides us vareu sentir cridats a la fe en Jesucrist. Sapiguen que Ell us ha estimat des del dia en què vareu néixer i que és Ell qui us ha atret amb la seva gràcia per convertir-vos en deixebles seus. Ell us estava esperant i desitjava viure amb vosaltres aquesta Pasqua.

En aquest dia rebreu l'aigua del baptisme, que regenerarà els vostres cors i us unirà per sempre a Jesús. Ell us regala també la força del seu Esperit en el sagrament de la confirmació, perquè pugueu viure com a deixebles seus. I us alimentarà a l'Eucaristia amb el seu mateix cos i sang. D'aquesta manera us convertireu en germans nostres, en cristians que gaudeixen de l'amor de Crist i estan decidits a viure el seu Evangeli.

El baptisme que tots hem rebut ens fa participar del triomf de Crist. Com Sant Pau deia, el baptisme ens submergeix en la mort per ressuscitar a la vida. El baptisme suposa el començament d'una vida absolutament nova, perquè ens hem incorporat a Crist. Ell ens pren perquè ja no visquem per a nosaltres mateixos, sinó gràcies a Ell, amb Ell i en Ell; perquè visquem amb Ell i així per als altres. El baptisme no és només una cosa que vam rebre en el passat, sinó una realitat que va creixent i desenvolupant-se en la nostra vida. En aquesta nit renovarem de manera solemne les promeses del

baptisme, per manifestar la nostra fe en Crist ressuscitat, la unió de la nostra vida a la seva i el nostre desig de viure com a homes nous.

Qui creu en Crist ressuscitat ha de viure una vida nova. Deixem enrere tot allò que és vell: l'egoisme, la supèrbia, les enveges, la superficialitat. Tot això ha de morir per renéixer com a homes nous, persones que estimen sense límits, que viuen en profunditat, que perdonen i que serveixen als més pobres. No s'ha de tenir por de ser diferent, d'anar contracorrent en aquesta societat individualista, consumista i superficial. Nosaltres creiem en Crist ressuscitat i, per això, som profetes d'un món nou, constructors del futur, "*protagonistes de la revolució de la caritat i del servei*" (CV 174).

Cerca a Crist

Sebre que Crist és viu ens posa en camí. Si Ell ha ressuscitat, la nostra vida sencera tindrà com a meta trobar-nos amb Ell per gaudir de la seva amistat i amor etern. Per això, com aquelles dones amigues de Jesús, hem de posar-nos en camí per cercar-lo. Però no ho cerquem en el sepulcre, perquè no Ell no es troba entre els morts sinó entre els vius.

Ell s'apropa de moltes maneres a les nostres vides i ens fa sentir la seva presència, com va fer amb aquelles dones, amb Pere i Joan i amb els altres deixebles. La manera principal de trobar-se amb Jesucrist és a través dels sagraments, que són els signes que Ell ens va deixar de la seva presència. Aquesta presència és especial i permanent en el sagrament de l'Eucaristia, que ens posa en comunió íntima amb Ell. Però no oblidem que Jesús és present també en la seva Paraula i en el sagrament del germà, especialment en els més pobres. El temps de Pasqua, que avui s'inaugura, és temps adequat per a aprofundir en la presència de Jesús, per cercar-lo i gaudir de la companyia del Ressuscitat. És temps de aferrar-nos a Crist, de viure molt units a Ell, deixant que la seva vida penetri tot el nostre ser i el transformi.

Anunciar a l'Ressuscitat

A l'gaurir de la seva presència ens convertim en testimonis. Això és el que li va passar a aquelles dones que van anar al sepulcre amb la intenció d'ungir el cos de Jesús i es van trobar que estava buit. En no veure el seu cos, es van omplir de desconcert, però en rebre l'anunci de la seva resurrecció van desbordar d'alegria. Elles van ser les primeres missatgeres de la resurrecció, les primeres "apòstols".

Si nosaltres hem experimentat de veritat que Crist és viu, no ens podem callar. Com a testimonis de la seva presència, hem de proclamar-ho, com van fer les dones i després els apòstols. Són molts els homes que ignoren que la mort ha estat derrotada i que s'ha obert una gran esperança per a tota la humanitat. A tots ells hem de explicar que Jesús és viu i que els estima. L'Església no té altra missió que la de transmetre als

homes el missatge de la Pasqua. És un missatge que ha d'arribar a tots, no només als més propers, sinó a tots els homes. No s'ha de tenir por de sortir a les perifèries i anunciar aquest missatge d'alegria i esperança per al món.

Viu nostre Salvador. "*Aquesta és la nit -deia el pregó- en què, trencades les cadenes de la mort, Crist ascendeix victoriós de l'abisme*".

VIGILIA PASCUAL

Catedral de Menorca, 20 de abril de 2019

En esta noche santa resuena en toda la Iglesia el mensaje de la Pascua: ¡Jesucristo está vivo! Si. Jesucristo no es un ilustre personaje del pasado; Jesús de Nazaret vive para siempre. No hay que buscar entre los muertos al que vive.

Vive y nos llena con su luz

Esto significa que podemos amarle y ser amados por Él; podemos tenerlo como amigo y mantener una relación personal con Él. Escribe el Papa a los jóvenes: “El que nos llena con su gracia, el que nos libera, el que nos transforma, el que nos sana y nos consuela es alguien que vive. Es Cristo resucitado, lleno de vitalidad sobrenatural, vestido de infinita luz” (CV 124). Cristo vive y nos ilumina con su inmensa luz. Esto es lo que hemos expresado de manera simbólica al comienzo de esta celebración, cuando hemos encendido nuestras pequeñas candelas del cirio, que simboliza a Cristo resucitado, luz y esperanza para nuestra vida y para el mundo. La luz de Cristo llena de sentido cada instante de nuestra vida, también cuando se hace presente en la vida el mal, el fracaso o el dolor. Toda la vida del hombre es iluminada por Cristo resucitado. Al salir del sepulcro, -decía el pregón de Pascua-, Cristo “brilla sereno para el linaje humano y vive y reina por los siglos”.

Unidos a Cristo resucitado por el bautismo

Esto es lo que habéis descubierto los nueve catecúmenos que habéis pedido ser iniciados en la fe. Cada uno de vosotros tenéis historias muy distintas pero todos en un momento de vuestras vidas os sentisteis llamados a la fe en Jesucristo. Sabed que Él os ha amado desde el día en que nacisteis y que es Él quien os ha atraído con su gracia para convertirlos en discípulos suyos. Él os estaba esperando y deseaba vivir con vosotros esta Pascua.

En este día recibiréis el agua del bautismo, que regenerará vuestros corazones y os unirá para siempre a Jesús. Él os regala también la fuerza de su Espíritu en el sacramento de la confirmación, para que podáis vivir como discípulos suyos. Y os alimentará en la Eucaristía con su mismo cuerpo y sangre. De esta manera os convertiréis en hermanos nuestros, en cristianos que gozan del amor de Cristo y están empeñados en vivir su Evangelio.

El bautismo que todos hemos recibido nos hace participar el triunfo de Cristo. Como San Pablo decía, el bautismo nos sumerge en la muerte para resucitar a la vida. El bautismo supuso el inicio de una vida absolutamente nueva, porque fuimos incorporados a Cristo. Él nos tomó consigo para que ya no vivamos para nosotros mismos, sino gracias a Él, con Él y en Él; para que vivamos con Él y así para los demás. El bautismo no es sólo algo que recibimos en el pasado, sino una realidad que va creciendo y desarrollándose en nuestra vida. En esta noche renovaremos de modo solemne las promesas del bautismo, para manifestar nuestra fe en Cristo resucitado, la unión de nuestra vida a la suya y nuestro deseo de vivir como hombres nuevos.

Quien cree en Cristo resucitado tiene que vivir una vida nueva. Dejemos atrás todo lo viejo: el egoísmo, la soberbia, las envidias, la superficialidad. Todo eso tiene que morir para renacer como hombres nuevos, personas que aman sin límites, que viven en profundidad, que perdonan y que sirven a los más pobres. No hay que tener miedo de ser distinto, de ir contracorriente en esta sociedad individualista, consumista y superficial. Nosotros creemos en Cristo resucitado y, por eso, somos profetas de un mundo nuevo, constructores del futuro, “protagonistas de la revolución de la caridad y el servicio” (CV 174).

Buscar a Cristo

Saber que Cristo está vivo nos pone en camino. Si Él ha resucitado, nuestra vida entera tendrá como meta encontrarnos con Él para gozar de su amistad y amor eterno. Por eso, como aquellas mujeres amigas de Jesús, hemos de ponernos en camino para buscarlo. Pero no lo busquemos en el sepulcro, porque no Él no se encuentra entre los muertos sino entre los vivos.

Él se acerca de muchas maneras a nuestras vidas y nos hace sentir su presencia, como hizo con aquellas mujeres, con Pedro y Juan y con los demás discípulos. La manera principal de encontrarse con Jesucristo es a través de los sacramentos, que son los signos que Él nos dejó de su presencia. Esta presencia es especial y permanente en el sacramento de la Eucaristía, que nos pone en comunión íntima con Él. Pero no olvidemos que Jesús está presente también en su Palabra y en el sacramento del hermano, especialmente en los más pobres. El tiempo de Pascua, que hoy se abre, es tiempo adecuado para profundizar en la presencia de Jesús, para buscarlo y gozar de la compañía del Resucitado. Es tiempo de aferrarnos a Cristo, de vivir muy unidos a Él, dejando que su vida penetre todo nuestro ser y lo transforme.

Anunciar al Resucitado

Al gozar de su presencia nos convertimos en testigos. Esto es lo que le sucedió a aquellas mujeres que fueron al sepulcro con la intención de ungir el cuerpo de Jesús y se encontraron con que estaba vacío. Al no ver su cuerpo, se llenaron de desconcierto, pero al recibir el anuncio de su resurrección desbordaron de alegría. Ellas fueron las primeras mensajeras de la resurrección, las primeras “apóstoles”.

Si nosotros hemos experimentado de verdad que Cristo vive, no lo podremos callar. Quien es testigo de que está vivo, tiene que decirlo, como hicieron las mujeres y luego los apóstoles. Son muchos los hombres que ignoran que la muerte ha sido derrotada y que se ha abierto una gran esperanza para toda la humanidad. A todos ellos hemos de contar que Jesús está vivo y que les ama. La Iglesia no tiene otra misión que la de transmitir a los hombres el mensaje de la Pascua. Es un mensaje que debe alcanzar a todos, no sólo a los más cercanos, sino a todos los hombres. No hay que tener miedo de salir a las periferias y anunciar este mensaje de alegría y esperanza para el mundo.

Vive nuestro Salvador. “Ésta es la noche –decía el pregón- en que, rotas las cadenas de la muerte, Cristo asciende victorioso del abismo”.